

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2021. június 20.

XIX. évfolyam 24. szám

Évközi 12. vasárnap

„Adjatok hálát az Úrnak, mivel irgalma örökké megmarad.”

Egyházközségünk hirdetése:

Június 20. Évközi 12. vasárnap:

08:00 – +János

10:00 – +Katalin

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és elhunyt tagjai

A szentmise olvasmányai:

Jób 38,1.8-11

Zsolt 106

2Kor 5,14-17

Mk 4,35-41

Június 21. Évközi 12.hét hétfő:

Gonzága Szent Alajos, szerzetes

06:30 – +Piroska és Annamária

Június 22. Évközi 12.hét kedd

Fisher Szent János püspök,
vértanú és

Morus Szent Tamás vértanú

06:30 –

Június 23. Évközi 12.hét szerda:

06:30 – +Géza, Antal és József

Június 24. Évközi 12.hét

csütörtök:

Keresztelő Szent János születése

06:30 – Hálaadás

18:30 – 19:30 - Szentségimádás

Június 25. Évközi 12.hét péntek:

18:00 – 19:00 Gyóntatás

19:00 –

Június 26. Évközi 12.hét

szombat:

19:00 –

Június 27. Évközi 13. vasárnap:

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +László és élő László

19:00 –

Áldás

Magyarországnak

június 21-22

Egy repülőgép száll fel Budaörsről fedélzetén az Oltáriszentséggel és egy pappal, hogy két nap alatt körbepülje az országot. Krisztus védelmébe ajánljuk hazánkat a járvány megszűnéséért és az Eucharisztikus Kongresszus lelki sikeréért.

Első nap 1.szakasz: Budaörs, Budakeszi – Hajdúszoboszló. felszállás 10 órakor,

Első nap 2.szakasz: Hajdúszoboszló – Szeged, 15 órától

Második nap 3. szakasz: Szombathely – Budaörs, felszállás 15 órakor, menetidő kb. 2óra 10perc

A szervezők kérik: ahol elhalad a gép kapcsolódjunk be imádsággal.

Szentségimádás

Kedves Testvérek!

A nyári szünet előtti utolsó szentségimádást június 24-én, csütörtökön tartjuk. 2021. szeptember 2-án, csütörtökön, 18.30-19.30, a megszokott időben folytatjuk az adorációt.

Köszönjük Barnabás atya szolgálatát és az imádkozók hűségét.

Megújító pihenést, szép nyarat kívánunk szeretettel:

A Domonkos család

A pápa szerdai utolsó katekézise az imádságról: Jézus főpapi imája mindenkiért szól:

Az imádságról kezdett hosszú sorozatának utolsó állomásához érkezett Ferenc pápa a június 16-i

általános kihallgatáson tartott katekézisében. Az élet a Vatikánban is egyre inkább visszazökken a régi kerékvágásába, ennek a látható jele a mind népesebb jelenlét a pápai eseményeken, mint a vasárnap déli Úrangyala imán és a szerdai kihallgatásokon. Ferenc pápa utolsó katekézisében Jézus kereszten imádkozott utolsó szavait és az utolsó vacsora termében mondott főpapi imádságát elemezte: „Valóban akkor, amikor egyre sűrűbb sötétség veszi körül őt, Jézus ezzel a kicsi szóval hatol keresztül rajta: Abba, Papa! Jézus imádkozik a kereszten, Isten csendjétől sötétben beburkolva. Ajkán mégis újból virágzik az „Atya” szó”.

Szemléletigazító irányítóként olvasták fel a kihallgatás kezdetén a rövid szakaszt a Márk passióból: „Odaértek a Getszemáni nevű majorba. Itt így szólt Jézus tanítványaihoz: „Üljetek itt le, amíg imádkozom.” Magával vitte Pétert, Jakabot és Jánost. Remegni kezdett és gyötrődni. Majd így szólt hozzájuk: „Halálos szomorúság fogta el lelkemet. Maradjatok itt és virrasszatok!” Valamivel odébb ment, leborult a földre és imádkozott, hogy ha lehetséges, maradjon el ez az óra. „Abba, Atyám! – fohászkodott –, te mindent megtehetsz. Vedd el tőlem ezt a kelyhet! De ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!” (Mk 14, 32-36)

Jézus nem filantróp, hanem mindenre kiterjedő totális üdvösséget ad

„Ebben a katekézis sorozatban többször is felhívtuk a figyelmet az imádságra, mint Jézus élete egyik legjellegzetesebb vonására” – kezdte beszédét a pápa. „Küldetése során Jézus belemerült az imába, mert az Atyjával folytatott párbeszéd a legizőbb magja létezésének. Az evangéliumok tanúsága szerint Jézus imádsága még intenzívebb és tömörebb lett szenvedése és halála óráján. Valójában életének ezek a csúcseményei jelentik a keresztény igehirdetés központi magját, mivel Jézus jeruzsálemi utolsó órái az evangélium szíve közepe, nem csak azért, mert arányaiban a legnagyobb részt ennek adnak az evangélisták, hanem mert a szenvedés és a feltámadás eseménye – úgy, mint egy villám – fényt vetnek a Jézus esemény maradék egészére. Ő nem volt filantróp, aki magára vette az ember szenvedését és betegségeit, ő ennél sokkal több volt. Benne nemcsak jóság van, hanem valami több, üdvösség és nem is csak alkalmi üdvösség, ami egy betegségtől vagy pillanatnyi csüggedtségtől megment, hanem mindenre kiterjedő totális üdvösség, vagyis messiási üdvösség, ami reményt ad az életnek a halál felett aratott végső győzelmében”.

A Getszemáni kert sűrű sötétjén Jézus a kicsi Abba-Papa szóval hatol keresztül

„Utolsó Húsvétjának napjaiban Jézus teljes mértékben belemerül az imádságba. A Getszemáni kertben drámai módon imádkozik, ahogy hallottuk az olvasmányban, amikor halálos félelem vesz erőt rajta. És mégis, Jézus éppen ebben a pillanatban fordul az Istenhez, „Abba-Papának” szólítva őt (Mk 14,36). Ez az arám szó Jézus nyelvén intimitást és bizalmat jelent. Valóban akkor, amikor egyre sűrűbb sötétség veszi körül őt, Jézus ezzel a kicsi szóval hatol keresztül rajta: Abba, Papa! Jézus imádkozik a kereszten, Isten csendjétől sötétben beburkolva. Ajkán mégis újból virágozik az „Atya” szó. Ez a legmerészebb szó, mert a kereszten Jézus abszolút

közbenjáró: imádkozik másokért, imádkozik mindenkiért, azokért is, akik elítélik, anélkül, hogy – az egy szegény gonosztevőt kivéve – valaki is a pártjára állna. Mindenki ellene volt, vagy közömbös iránta, csak az a gonosztevő ismeri el a hatalmát – tette hozzá szabadon a pápa. Jézus pedig így imádkozik: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekednek” (Lk 23,34). A dráma közepén, a lélek és a test győtrő fájdalmában, Jézus a zsoltár szavaival imádkozik, a világ szegényeivel, főként azokkal együtt, akiket elfeledtek, mondja ki a 22. zsoltár tragikus szavait: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Zsolt 22,2). Ő maga érezte az elhagyatottságot és imádkozott. A kereszten teljesül be az Atya adománya, aki szeretetet ajánl fel, vagyis megvalósul a mi üdvösségünk. És még egyszer megszólítja őt: „Atyám, a te kezembe ajánlom, az én lelkemet”, vagyis minden, de minden imádság a keresztnél abban a három órájában. Jézus tehát imádkozik szenvedése és halála döntő óráján. A feltámadással pedig az Atya meghallgatja az imádságot. Jézus imája intenzív, Jézus imája egyetlen és modellje a mi imádságainknak is. Jézus mindnyájunkért imádkozott, értem is imádkozott, mindenkiért közlünk. Így mindenki elmondhatja: Imádkozott értem is. Imádkozott. Jézus elmondhatja mindnyájunknak: „Imádkoztam érted az Utolsó Vacsorán és a Kereszten”. Még a legfájdalmasabb szenvedéseinkben sem vagyunk egyedül. Jézus imádsága velünk van. És igen, akik most mindezt hallgatjuk, Jézus imádkozik értünk, továbbra is imádkozik, mert az Igéje segít bennünket, hogy előre haladjunk. De imádkozik és emlékezzünk, hogy imádkozik értünk” – hangsúlyozta a pápa.

Életünk legyen az Isten megdicsőítése, tudva, hogy Jézus imádkozik értem az Atyához

„Nekem úgy tűnik, hogy ez a legemlékezetesebb dolog. Ez az utolsó katekézis az imádságról szóló ciklusból. Emlékezzünk a kegyelemre, hogy mi nem egyedül imádkozunk, hanem úgy mond „megimádkozottak” vagyunk, mert már bevontak minket Jézusnak az Atyjával folytatott párbeszédébe, a Szentlélek közösségébe. Jézus imádkozik értem: ezt mindenki a szívébe helyezheti és nem szabad elfelejteni. Még a legsötétebb pillanatokban is már benne vagyunk Jézusnak az Atyával a Szentlélek közösségében folytatott imádságában. Krisztus Jézusban „akartak” minket és most a szenvedés, halál és feltámadás órájában minden felajánlatott értünk. Most pedig az imádsággal nem marad más, mint bátran és reménységgel hallani Jézus erős imáját, előre haladni. Életünk legyen az Isten megdicsőítése abban a tudatban, hogy ő imádkozik értem az Atyához, Jézus imádkozik értem” – zárta Ferenc pápa az imádságról folytatott 38 részből álló sorozatának utolsó katekéziséét.

Katekézis utáni köszöntések

A katekézis végén Ferenc pápa köszöntötte a nagyobb nyelvi csoportokat. A lengyelekhez szólva megdicsérte őket, hogy ilyen nagy számban érkeztek a kihallgatásra. Szent Pál szavát idézte nekik, aki az állandó imádságra buzdít. Az ima valójában életszükséglet, a lélek lélegzete. Az életben minden ennek az imának a gyümölcse. Amilyen az imádság, olyan az élet, a lélekállapotunk és a műveink. A Jézussal folytatott személyes és bensőséges beszélgetés segít minket abban, hogy mind közelebb legyünk az Istenhez és hogy választ találjunk azokra a kérdésekre és problémákra, melyekkel az élet megrohamoz minket.

P. Vértessaljai László SJ – Vatikán